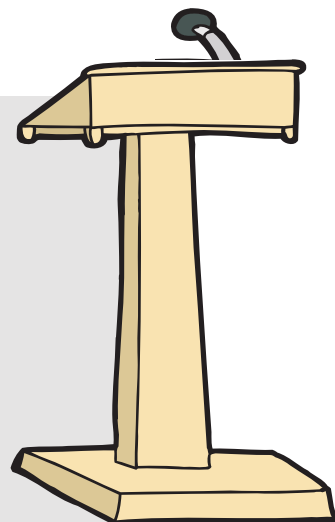

בס"ד

"ויאמר עבד אברהם אנכי" (כד, לד)
 פעם אחת נזדמן לעגרה אחת רבי ישראל מאיר הכהן מראדין, בעל ה"חפץ חיים".
 נכנס לבית הכנסת וישב בשלחן בפנה והחל ללמד.
 איש לא הפירו ואף הוא לא ספר לאיש מי הוא.
 בשבת לאחר תפילת ערבית נגש אליו אחד מבעלי הבתים שבעיר ובקש להזמין
 אותו אל ביתו לסעודת השבת. קם רבי ישראל מאיר ואמר בפשטות: "אני החפץ
 חיים"... רבי - נבהל האיש - מדוע לא גיליתם עד עכשיו לאף אחד מי אתם?!
 עד עכשיו - אמר החפץ חיים - לא היתה כל סבה לגלות זאת ואלו עכשיו נחוץ
 הדבר. מדוע הדבר נחוץ? תמה האיש. השיב החפץ חיים: כפאשר לבן הזמין את
 אליעזר לאכול השיב אליעזר: "עבד אברהם אנכי", ובכך התפונן לומר, דע לה שאני
 נזהר מאד בכשרות מזוני...
 כך גם אני - סיים החפץ חיים - כל הזמן אני נזהר ומונע את עצמי מפרסום אולם
 כפאשר מזמינים אותי לסעודה מכרח אני לגלות את זהותי כדי שלא אכשל חלילה
 במאכלים שיש בהם פקפוק בדבר כשרותם...

טיפ אדרשן ה3עי:

ויען אכן ובעגאל [כד' נ']
 רש"י הקדוש מסביב: רשע היה, וקפץ להשיב לפני אביו.
 חשוב לכבוד ולא אקפול ואדבר כאשן
 אלא אכבד אג העדוים והחשובים מאיגעו אדבר גחילה.